

имаше много причини, които не дадоха възможност най-накрая да се осъществи това излизане.

Прѣди всичко, натоваренитѣ съ припаси и военни вѣщи кола, както и колата на емигрантитѣ и товарнитѣ коне, завземаха твърдѣ голѣма частъ отъ бойното поле; тѣ бъркаха много на движенията на войскитѣ и на това именно натрупване трѣбва да се отдаде закъсняването на 2-та дивизия да подаде ржка на първата.

На второ мѣсто иде обоза, който употребѣи много повече врѣме за прѣминаването ржката, отколкото бѣше прѣдвидено.

Най-послѣ, войниците бѣха много прѣтоварени. Всѣкой отъ тѣхъ носеше провизия за 6 дни и по 12 до 20 пачки патрони повече отъ установеното число, отъ което излизаше единъ допълнителенъ товаръ отъ около 30 килограма на човѣкъ. Този тежъкъ товаръ замедляваше вървежа имъ, а пъкъ тѣ имаха да прѣминаватъ едно пространство отъ 4 километра, изложено на огъня, на най-силно въоръженитѣ укрѣпления на обсадната линия.

Неприятелската войска бѣше четири до петъ пжти по-многобройна отъ турската и разполагаше съ 558 орджия, отъ които 58 осадни. Увѣдоменъ за излизането прѣди единъ